

La Garrotxa creix econòmicament per l'obertura dels túnels de Bracons

Juntament amb el Barcelonès i Osona està entre les tres comarques que millor han suportat la crisi econòmica

Domènec Espadalé i Àlvar Garola.

Els túnels de Bracons han estat la clau que ha obert el forrellat que tancava l'economia garrotxina i han fet que, tot i la crisi econòmica, la comarca hagi crescut econòmicament. D'altres factors que hi han contribuït són la reinversió de beneficis dels agents econòmics locals a la comarca i l'arribada d'indústries foranes.

Són algunes de les conclusions fetes per Àlvar Garola (Gabinet d'Estudis Econòmics de la Universitat Politècnica de Catalunya) en la xerrada Com ens hem guanyat el pa a la Garrotxa? Evolució dels sectors econòmics, organitzada pel Patronat d'Estudis Històrics d'Olot i Comarca (PEHOC).

Garola va justificar que el 2008, a l'inici de la crisi, les obres de Bracons ja aportaven un 0,5% addicional. A partir de l'obertura dels túnels, a l'abril del 2009, el cost del viatge Olot-Barcelona d'un vehicle de transport mitjà va baixar entre un 25 i un 30%. La rebaixa va impactar en el sector carni en una reducció del 0,5% del cost de producció. El sector carni amb 110 empreses i 2.000 treballadors suposa, ara, el 70% del pes industrial de la Garrotxa. Va considerar: «El sector carni de la Garrotxa ha funcionat millor del que ho hauria fet sense Bracons».

Els túnels i el dinamisme empresarial -segons ell- han fet que la Garrotxa hagi estat amb el Barcelonès i Osona les comarques catalanes que més han resistit els efectes de la crisi econòmica. Va precisar que el Barcelonès per tecnologia, base productiva i localització del turisme té avantatge amb la resta de comarques.

Va comparar de manera reduïda l'efecte de l'autopista Pau Casals i els seus túnels amb la comarca del Garraf i Sitges. Segons ell, a partir de l'obertura dels túnels (1992) les infraestructures del Garraf es van disparar i Sitges va passar de ser una localitat de turisme familiar a una de turisme internacional amb hotels de 5 estrelles. Va puntualitzar: «L'efecte dels túnels de Bracons no ha provocat un impacte com el dels túnels del Garraf» i va

indicar que s'ha d'esperar més temps.

Va explicar que el 2016 el nivell de renda dels garrotxins està entre 5 i 7 punts per sota de la mitjana catalana. «Estem per sota del nivell català -va dir-, no és la situació millor i òbviament mostra que hi ha una base amb capacitat de crear rendes importants i una altra que no».

De tota manera, Garola va indicar que alguna cosa ha canviat entre el 1975, quan el nivell de renda dels garrotxins estava 12 punts per sota de la mitjana catalana. Fa quaranta anys -segons ell- el creixement era més extensiu de mà d'obra i poca productivitat (generació de riquesa per llocs de treball). En canvi, ara, el creixement ja no depèn tant dels salaris baixos, sinò de la generació de riquesa en base als llocs de treball.

Perspectiva

El 1975 -segons Àlvar Garola- la imatge econòmica d'Olot i del seu entorn immediat era el d'una ciutat on el 88% dels llocs de treball estaven en la indústria. El tèxtil era el sector més important d'aquella indústria i donava una tercera part del treball i un 28% del tèxtil estava format per petites empreses de gènere de punt.

Després venien el metall, el paper i el sector serveis. Més de la meitat dels treballadors estaven en empreses de menys de 50 treballadors, però hi havia empreses grans.

La comarca va entrar a la crisi dels 80 amb una base d'indústria forta i exportadora que superava els problemes d'accessibilitat de la comarca. Segons va explicar, el 1989 la base industrial s'havia reduït, sobretot en empreses petites i mitjanes, i en canvi havia augmentat el sector serveis. La situació es va mantenir i el 2004 el que més preocupava Garola de la Garrotxa era l'estancament demogràfic per causa de l'envelliment de la població. A més hi havia una pèrdua de personal format, el model productiu no funcionava prou bé i augmentava el pes del sector serveis. Va explicar que tot entrava dins d'un procés globalitzador, en una economia més de nivell mundial i menys de nivell local. És a dir, els sectors productius estaven abocats a uns processos d'innovació tècnics.

Llavors -segons ell- es discutia si es podien fer o no els túnels de Bracons. En aquell temps, s'argumentava la temença que els túnels fossin una infraestructura de pas de vehicles i sense incidència econòmica en el territori. Al final el temps i la manera com es van fer els túnels han demostrat que no s'havia de patir. Va explicar que el 2015, el 50% del valor afegit de la comarca prové d'una indústria que posa la Garrotxa entre les 3 comarques amb més pes específic de Catalunya. Va apuntar que ha emergit un sector turístic que conviu amb la indústria.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2016/10/18/garrotxa-creix-economicament-lobertura-dels/809763.html?utm_sou

rce=rss